

СЪЮЗ НА ЮРИСТИТЕ В БЪЛГАРИЯ

ЦЕНТРАЛЕН СЪВЕТ

София, ул. "Пиротска" № 7

тел./факс: 0359-2987-83-90

e-mail: sub@sub.bg

Учр. № 32 / 17.05.22г.

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТАНОВИЩЕ

НА СЪЮЗА НА ЮРИСТИТЕ В БЪЛГАРИЯ
ПО КОНСТИТУЦИОННО ДЕЛО №6/2022

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С определение на Конституционния съд на Република България от 14.04.2022 г. на Съюза на юристите в България е предоставена възможност да представи писмено становище по конституционно дело №6/2022 г., образувано по искане на главния прокурор на Република България за установяване на противоконституционност на чл. 25, чл. 86, ал. 1 в частта „включително и за изпълнението на препоръките на Народното събрание при обсъждането на предходния доклад“ и на чл. 80б, ал. 5, изречение второ от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание (обн. ДВ, бр. 109 от 21.12.2021 г.).

По направеното искане, моля да имате предвид следното становище.

Понятието независимост на съдебната власт, регламентирано ясно и точно в чл. 117 КРБ е тълкувано и разяснено в редица решения на конституционния съд, а така също и в правната теория.

Според решение №3 от 7.3.1998 г. по к. д. №1/98 г. (ДВ, бр. 29/98 г.), съгласно чл. 117, ал. 2 КРБ съдебната власт е независима като при осъществяване на своите функции съдиите, прокурорите и следователите се подчиняват само на закона.

Според Решение №6/1993 г. по к. д. №4/93 г. (ДВ, бр. 36/93 г.), независимостта на съдебния магистрат се гарантира от това, че той се подчинява само на закона при вземане на решението си, че свободно може

да изгражда своето вътрешно убеждение, че се ползва от професионален имунитет, че актът постановен от съд може да бъде отменен само от съд, че съдебните актове имат задължителна сила.

Съгласно Решение №11/1998 г. по к. д. №10/98 г. (ДВ, бр. 52/1998 г.), съдебната власт по Конституцията защитава правата и законните интереси на държавата и юридическите лица, и гражданите. Системата от правни гаранции за защита на правата и законните интереси най-висши защото съдът е независим и подчинен само на закона.

От посочените решения се вижда, че независимостта на магистратите не е безгранична и универсална, а винаги конкретно и ясно дефинирана и е налице само доколкото магистратът осъществява непосредствено своите функции, т.е. при решаването на дела и преписки.

Според Решение №1 от 14 януари 1999 г. по к. д. №34/98 г. (ДВ, бр. 6/1999 г.), установеното в чл. 117, ал. 2 КРБ независимост на магистратите включва и правомощието на самостоятелно тълкуване и прилагане на законите освен при задължително тълкуване, дадено по установения ред от компетентните органи. Пак според същото решение при осъществяване на своята дейност прокурорите се подчиняват само на закона – чл. 117, ал. 2 КРБ. Никой друг орган, включително и ВСС не може да се намесва в конституционните им правомощия за привличане към отговорност на лицата извършили престъпление – чл. 127, т. 1 КРБ. От това решение следва още, че независимостта на магистратите се отнася само до дейността им, съставляваща пряко и непосредствено упражняване на конституционните им функции – повдигане на обвинението, респективно решаване на делото по същество. Само при осъществяването на тези дейности е наложително тълкуването и прилагането на законите.

От посочените до тук решения следва изводът, че независимостта на магистратите може да бъде накърнена само при нарушаване на условията за обективно и безпристрастно формиране на вътрешното убеждение относно характера на извършеното, вината на дееца и дължимата санкция. Този извод следва непосредствено и от Решение №15/98 г. по к. д. №12/98 г. (ДВ, бр.68/1998 г.), съгласно което „Законова разпоредба, която нито визираща конкретни дела, нито оказва как да бъдат решени конкретни дела не нарушават принципите за разделение на властите и независимостта на съдебната власт.“

В същия мисъл е и становището на проф. Сн. Начева, отразено в Коментара на КРБ, с. 304 „При осъществяване на своите функции магистратите се подчиняват само на закона. Това е гаранция за проявление и на независимостта на съдебната власт. Подчинеността само на законите се гарантира само независимостта на съдебната власт, но и правилното приложение на законите.“

Според проф. Ж. Сталев „Независимостта на съдията се състои в забраните да се отправят до него във връзка с разглеждане и решаване на конкретно дело, каквито и да е нареждания от когото и да било, както и правото на съдията да се откаже да се подчини на такива нареждания. Съдията е подчинен не ведомствено, а само на закона. Между съдията и

закон друг не трябва да застава. Съдията трябва да бъде гласът на закона. Тълкуването и прилагането на закона трябва да бъде дело само на съда.“ (Българско гражданско процесуално право, Сиела, 2000 г., с. 21)

Становището е изразено относно независимостта на съдията, но то е валидно за всички други магистрати, които са с приравнен статут – КРБ, ЗСВ, КЕПБМ.

При адекватното съобразяване на практиката на КС и правната теория по разглежданата проблематика искането на главния прокурор следва да бъде оставено без уважение.

**С УВАЖЕНИЕ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ**

